

תיקון

מאת: אמנון לוי ורמי דנון
בימוי: רמי דנון

תיקון

מאת אמנון לוי ורמי דנון בימוי רמי דנון

צוות תפעול במה בהצגה זו:
מנהלות הצגה מזל מלכה קטי/נילי בארי
מנהל במה משה וקנין
תאורן אלי חדידה
תפעול סאונד ברוך ביבס
תפעול וידאו אוהד לויטן ועומר שטראס

מחלקת הייצור של הקאמרי להצגה זו:
מנהל ייצור ג'קי חן
מחלקת ייצור יואב וייס וגיל ורטהיימר
תלבושות ומתפרה הדס אבנרי מנהלת, אביב רון,
סבטלנה גוסייב, נועה כרמון
עיצוב אבזרים אורלי שנברג מנהלת, זיוה קורוטקין
מחלקת איפור מלני קפלן מנהלת
עיצוב פאות נטשה אוסמולבסקי, טניה רוזנשטיין,
אירנה סגל, לנה פרגמן
איפור מיכל שביט, לרה גולומב, אירה סימנובה,
רינה שפלר
בניית התפאורה "סדנת תיאטרון"

עריכת התוכניה יורם אמיר
עיצוב התוכניה פרסום מכטינגר
ייעוץ לתכנייה ורדית שלפי
צילום השער גבריאל בהרליה
צילום ההצגה רדי רובינשטיין

הצגה ראשונה: 12.7.2019

משך ההצגה: שעה ו-35 דקות ללא הפסקה

עיצוב תפאורה ערן עצמון
עיצוב תלבושות מוני מדניק
עיצוב תאורה אבי יונה בואנו (במבי)
מוזיקה אבי בללי
וידאו רונן ברטן
נגינה מוקלטת בוויולה גליה חי
עוזרת במאי הני ישעיהו

המשתתפים:
בִּרְקָה אלפסי דן שפירא
פנחס אלפסי, אביו אברהם סלקטר
מאיר אלפסי, אחיו רביב מדר
פינגר, עוזרו וידידו ערן מור
הרב שטאט רמי ברוך
נאווי, מזכירו יואב לוי
חכמשה שמעון מימרן
יעקב, בנו דולב אוחנה
אטיאס רפאל עבאס
קופ שלומי אברהם

זוכה פרס ישראל
הקאמרי
התאטרון של תל-אביב

על ההצגה

"תיקון" הוא מחזה על זהות. סיפורו של בחור חרדי ממוצא מזרחי שגדל בעולם הישראלי הליטאי, מצליח בו מאוד, וברגע של משבר הוא מחפש את זהותו. כל ימיו התאמץ לסגל לעצמו זהות ליטאית, לרכוש את אמון רבניו. כשהצליח בכך, מינו אותו הרבנים לעמוד בראש ישיבה מזרחית שכפופה לזרם הליטאי. הוא גאה בתפקידו, אבל אז הוא מתבקש על ידי הרבנים לשלוח את תלמידיו לצבא, כדי למלא בגופם את מכסת החרדים שצריכים לשרת בצה"ל. כשהוא מתחיל לשאול שאלות, למה דווקא התלמידים המזרחיים נשלחים לצבא בעוד שחבריהם הליטאים נשארים בתוך הישיבה, נקלעים חיו למשבר עמוק. הוא מבין שהוא לא יודע מי הוא, למי הוא נאמן, במי הוא בוגד, ולמי בסופו של חשבון הוא שייך.

ח"כ אייכלר: "הפרענקים הולכים לצבא, כי יש אצלם רפיון"

מנדי גרוזמן, מקור ראשון 7/7/2017

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

ח"כ הרב ישראל אייכלר

בראיון שהעניק ח"כ מיהדות התורה ל"קול בעלז", שהקלטה ממנו הגיעה לידי "מקור ראשון" הצהיר שבניגוד לעמדתם של מנהיגי המגזר, יש נטייה של חרדים ממוצא מזרחי להתגייס לצה"ל. "יש שם הרבה כאלו", אמר.

חבר הכנסת הרב ישראל אייכלר מיהדות התורה מודאג מאוד. הוא מאבחן נטייה של חרדים ממוצא מזרחי - ובלשונו, "הפרענקים" - להתגייס לצה"ל, בניגוד לעמדתם של מנהיגי המגזר וגדולי התורה שלו.

הדאגה של אייכלר הובעה בראיון שהעניק לפני כחודש ל"קול בעלז", קו טלפון רב מאזינים של חסידות בעלז, אשר משמש ערוץ תקשורת ייחודי לקהילה זו. ואשר הקלטה ממנו הגיעה לידי 'מקור ראשון'. אייכלר, עיתונאי במקצועו, נוהג להשמיע שם סקירה תקופתית על ענייני השקפה ומדיניות המונחים על סדר היום.

לקראת עצרת ענק חרדית בניו-יורק נגד גיוס חרדים לצה"ל אמר אייכלר למאזיניו: "הרי יש באמת הרבה מהפרענקים שהולכים לצבא בגלל המכסות, זה מפני שלמרבה הצער יש אצלם רפיון. יש שם הרבה כאלו". אייכלר, שדיבר ביידיש, המשיך: "זה תלוי ברקע ממנו הם באים, מאיזה בתים ומאיזה סבים. יש למרבה הצער גם לא רק ספרדים, אלא גם אשכנזים שרוצים ללכת לצבא".

מאחורי העצרת בניו-יורק עמדו אנשי "הפלאג הירושלמי", הסמן הקיצוני במגזר החרדי. עיקר טענתם היא כי תמונת המצב הרגועה שחברי הכנסת החרדיים משדרים לציבור תומכיהם בנוגע לגיוס אינה משקפת את המצב לאשורו, וכי למעשה מגמות הגיוס אצל הציבור החרדי מתעמקות בגלל מחדליהם של הפוליטיקאים החרדים. אנשי הממסד החרדי בישראל השקיעו מאמצים כדי לגרום לרבני הזרם החרדי המרכזי בארצות הברית להדיר רגליהם מהעצרת, ונחלו בכך הצלחה לא מבוטלת.

בהקשר הזה אמר אייכלר כי "באים חבר'ה (אנשי "הפלאג הירושלמי", מ"ג) ומסיתים את הפרענקים לצבא - כדי שהחרדים האשכנזים יוכלו ללמוד". אייכלר הסביר כי לרבים מהחרדים הספרדים יש רקע משפחתי שגורם להם להתייחס לגיוס לצה"ל בצורה אוהדת יותר. אבל לדבריו, השלטונות בארץ "לא רוצים יהודים אדוקים בצבא ואף פעם לא רצו אותם בצבא. אין שום חשש וסכנה שאף אחד מאלו שיושבים ולומדים יצטרך ללכת לצבא". מלשכת ח"כ אייכלר נמסר: "אנו מכחישים בכל תוקף כאילו בדבריו היה צליל של זלזול באמירה כאילו יש רפיון בציבור הספרדי המתגייס לצבא. מי שישמע את הקלטת שיחת הטלפון ב"קול בעלז" באידיש, ייווכח בבירור שהוא מפרך שם את תעמולת "הפלאג" שהאשכנזים שולחים את הספרדים לצבא למלא להם את המכסות של "גזירת הגיוס...".

"...בשיחה הדגיש מפורשות ש"אין גזירת גיוס", אלא גזירת נשירה מהישיבות. יש רפיון אצל אשכנזים וספרדים בארץ ובאמריקה לא פחות מכאן". למרות האמת הזאת ח"כ הרב אייכלר הצטער מאד על העיוות וביקש להתנצל בפני כל מי שנפגע מה"פייק ניוז", שגרם לפגיעה בקוראים הספרדים ובח"כ אייכלר עצמו, שאוהב את הציבור הספרדי מימים ימימה.

מתוך פיוט יהודי, המופיע בהצגה:

"מה נאמר לפניך יושב מרום,
ומה נספר לפניך שוכן שחקים.

ומה נספר לפניך שוכן שחקים...

הלא כל הנסתרות והנגלות אֵתָה יודע:
אֵתָה יודע רְזִי עולם.

ותעלומות סתרי כל חַי
בן אדם מה לך נרדם..."

שלומי אברהם, דן שפירא

נפתולי הזהות של החרדים הספרדים מאת פרופ' בנימין בראון

בדיחה חרדית ישנה מספרת:

יהודי חרדי בשם אבוטבול מגיע למשרד הפנים ומבקש לשנות את שמו לליכטנשטיין.

- "למה?" - שואל הפקיד.

- "כדי לרשום את הילדים למוסדות אשכנזיים", הוא משיב.

הפקיד מסכים ורושם את השינוי.

כעבור כחודש מגיע אותו אדם שוב למשרד הפנים ומבקש לשנות את שמו מליכטנשטיין

לפינקלשטיין.

- "למה?" שואל הפקיד.

- "כי בכל מקום שואלים אותי מה היה השם הקודם"...

החרדיות הספרדית היא תופעה צעירה יחסית. היא החלה להתגבש בתקופת המנדט, כאשר החלו רבנים ספרדיים להרגיש כי ההנהגה הציונית החילונית מסכנת את היהדות ההלכתית, אך נכנסה לשלב מכריע רק לאחר קום המדינה. עם הגעתן של העליות הגדולות הפעילה המדינה מנגנון של חילון כפוי, שבמסגרתו נשלחו צעירים וצעירות מרקע דתי ומסורתי - רבים מהם יוצאי ארצות האסלאם - למסגרות חינוך חילוני מבלי לשאול את פי הוריהם. הדתיים והחרדים מחו על כך, ועדת החקירה הראשונה בתולדות המדינה (1950) מצאה את עיקרי טענותיהם מוצדקות, והתהליך פחת, אך לא הופסק לגמרי. כמה מן הישיבות הליטאיות, שלא נהנו באותה העת מביקוש רב, שכנעו את ההורים מן הציבור הספרדי לשלוח את ילדיהם לחינוך החרדי, וכך נוצרה השכבה של 'בני התורה הספרדים', שהפכה לכוח המרכזי של החרדיות הספרדית הישראלית. אכן, בעוד שבמרוקו נמשכו צעירים דתיים רבים לתנועת חב"ד החסידית, בארץ פנו רובם אל הישיבות הליטאיות, ואימצו את אידיאל הלמדנות שלהן.

סיפור האהבה בין הספרדים לבין הישיבות הליטאיות היה קשה וכאוב. הצעירים הספרדים נדרשו להסתגלות, וקיימו אותה: מתוך מוטיבציה עזה להיות שייכים, הם אימצו את הלבוש הליטאי, את דרך הלימוד הליטאית, ולעתים אף את סגנון הדיבור הישיבתי, אך התקשו להיפרד מן המבטא, ממנהגים, וממאפיינים תרבותיים אחרים. החרדים האשכנזים לא קיבלו אותם באמת. הם ראו אותם תדיר כפחות מוכשרים, פחות שורשיים בהותם החרדית, ופשוט 'לא משלנו'. ככל שהתחזקה החברה החרדית, כך התחזקה גם האפליה. ישיבות חרדיות קבעו לא אחת 'מכסות' לקבלת צעירים ספרדים, ואף בחינוך היסודי החרדי התפתחה מגמה של סינון ילדים וילדות מרקע ספרדי. נישואין בין-עדתיים היו ונותרו בבחינת בל יראה ובל יימצא. גם בזירה הפוליטית התקשו החרדים הספרדים לקדם את ענייניהם, שכן נציגם באגודת ישראל הוצב תמיד מקום אחד מתחת למקום הריאלי האחרון. ברמה המוצהרת טענו החרדים האשכנזים כי החרדיות עניינה שימור המסורות, וכל עדה צריכה לשמור על מסורתה על פי דרכה, אך בפועל נבעה ההפרדה במידה רבה מהתנשאות.

ההתמרמרות על הקיפוח הלכה וגברה. מעטים מן החרדים הספרדים עזבו את החברה החרדית. אחרים, אף הם לא רבים, 'הלכו עד הסוף' ואימצו זהות חרדית-אשכנזית מלאה, שכללה בדרך כלל גם את שינוי שם המשפחה - כמו בבדיחה המרירה דלעיל. רבים אחרים הלכו ופיתחו זהות חרדית-ספרדית של ימים תהפוך אותם למגזר בפני עצמו בחברה החרדית, לצד הליטאים והחסידים. הם יצרו סוג של 'חרדיות רכה' (במונחו הקולע של פרופ' נסים ליאון), פחות סתגרנית ויותר מכילה, במיוחד כלפי חוזרים בתשובה ו'מתחזקים'.

כעת נוספה להם בשל כך האשמה במחויבות הלכתית נמוכה יותר, ששימשה אמתלה להדרתם ממוסדות החינוך החרדיים (הדרה שעל הרקע שלה פרצה בשנת 2009 'פרשת עמנואל', כאשר בית ספר חרדי יצר הפרדה בין כיתות לבנות ספרדיות לבין כיתות לבנות אשכנזיות וספרדיות-חזקות, ובג"ץ הורה לבטל זאת). ההתמרמרות החרדית-ספרדית היא שהולידה בשנות השמונים את תנועת ש"ס כתנועת מחאה פנים-חרדית; היא, ולא טענות המחאה על אפליית המזרחיים בחברה הישראלית הכללית. רק לאחר שפרצה ש"ס בתנופה אל הזירה הכלל-ישראלית היא לקחה על עצמה את המאבק העדתי בכללו, ולעתים אף גילתה הססנות במאבק הפנים-חרדי.

על אף היחס הקשה, המשפיל לעתים, שחוו החרדים הספרדים, הם לא פיתחו שנאה כלפי אחיהם האשכנזים. להיפך, הם היו אסירי תודה להם על כך שהצילו אותם מן ה'שמד' של החינוך החילוני והפכו אותם ל'בני תורה'. בשיח הפנימי של חרדים ספרדים מן הדור הוותיק אפשר לשמוע לעתים גם רמזים לכך שאלמלא הצלה זו הם יכלו להידרדר לרוב, לחיי דלות רוחנית ואולי אף לפשע, כפי שקרה לכמה מקרוביהם או מכריהם שלא נכנסו לחינוך החרדי. גם חרדים ספרדים מן הדור הצעיר אימצו אידיאלים ליטאיים וחולמים שבניהם יהיו תלמידי חכמים מופלגים. דפדוף בעלוני פרשת השבוע של החרדים הספרדים מגלה מיד כי גיבורי התרבות של מגזר זה אינם רק רבנים ספרדיים נערצים דוגמת החיד"א, הבן איש חי והרב עובדיה יוסף, אלא גם רבנים אשכנזיים דוגמת החפץ חיים, החזון איש, הסטייפלר והרב שך. שלושת האחרונים נחשבים במידה רבה לאבות 'עולם התורה' החרדי בישראל - וגם ליוזמי 'הצלתם' של הצעירים הספרדים וקליטתם בישיבות.

החרדים הספרדים נעשו אפוא קרועים בין מחויבותם ל'עולם התורה' האשכנזי ולמנהיגיו לבין מחויבותם לזהותם הספרדית. מי שייצג קרע זה יותר מכל היה אריה דרעי, בוגר ישיבת חברון הליטאית היוקרתית שנעשה מנהיגם הכריזמטי של החרדים הספרדים. לאחר הבחירות של 1992 הורה לו הרב עובדיה יוסף להצטרף לממשלת רבין ואילו הרב שך אסר זאת עליו. בדילמה הבלתי אפשרית הזאת הכריע דרעי לטובת הרב עובדיה, אך מצפונו לא חדל לייסר אותו על כך, ולימים האמין כי ה'רדיפות' שעבר היו תוצאה של ה'קפיידא' (כעס מזיק של תלמיד חכם) שהטיל בו הרב שך. גם בנאום שנשא טרם כניסתו לכלא בשנת 2000 ביקש סליחה מראש ישיבת פוניבז' על שפגע בכבודו. זהו מקרה מייצג, אך בוודאי לא יחיד. קרע דומה - פחות פומבי, פחות דרמטי, אך לא דווקא פחות כאוב - הוא נחלתם של לא מעט חרדים ספרדים מן השורה שלמדו בישיבות הליטאיות, הפנימו את ערכיהן, מעריצים את גדולי התורה שלהן, אך אינם רוצים או אינם יכולים להינתק לחלוטין מכור מחצבתם הספרדי.

פרופסור בנימין בראון, חוקר יהדות ומחשבת ישראל, מרצה בחוג למחשבת ישראל באוניברסיטה העברית וחוקר במכון הישראלי לדמוקרטיה. בראון נודע במחקריו על אודות היהדות האורתודוקסית, ובמיוחד החרדית, מן ההיבט הרעיוני, ההלכתי וההיסטורי.

שמעון מימרן, דולב אוחנה, דן שפירא, רפאל עבאס, ערן מור, שלומי אברהם

מיהו יהודי ואיזה יהודי הוא?

מאת: סמי שלום שטרית מתוך "שירים באשדודית"

מספרים:

יהודי אמריקני מת והוא ערירי.
בצואתו רשם: "אני מצוה את כל כספי ורכושי
לקצת מדינת ישראל ובקשה אחרונה לי –
להקבר בארץ-ישראל. על התוב: יצחק כהן".
שלו הפקידים את המת על כספו ובקשתו
אל ארץ-ישראל למנוחת עולמים.
אספו פקידי ציון את הכסף
ואת הבר-מינן העבירו, מן הסתם,
אל החברה קדישא ליהודי אשכנז.
הפכו אלה בנורות ולא מצאו סמוכין

לקביעה כי אכן יהודי אשכנזי היה.
מחמת הספק דחו את המת ושלוהו
אל בית העולם ליהודי ספרד.
ישבו חכמי ספרד לטכס עצה
ולבסוף השיבו את הפקידים בזו הלשון:
השם יצחק כהן אכן יתכן לכאן ולשם,
ואף-על-פי-כן, אם יהודי ספרדי הוא
הרי שמצוה גדולה נפלה בחלקנו!
ואם יהודי אשכנזי הוא,
הלא בענג רב נקברהו!

שלומי אברהם, רמי ברוך, יואב לוי

רמי ברוך, דן שפירא

אברהם סלקטר, רביב מדר

11

רפאל עבאס, דולב אוחנה

10

רביב מדר, דן שפירא, אברהם סלקטר

הגזענות החרדית: "מישיבה ספרדית יצא לך בן רוצח"

צבי שיימן, חדשות סרוגים 08.05.14

שיחה עם מפרסם המודעה המסייעת לספרדים להתקבל לישיבות אשכנזיות העלתה כי "ילד שמדבר עם ח' וע' צריך לשנות את זה אחרת הוא לא יצליח כל החיים שלו ולא ימצא עבודה"

תמליל השיחה:

יש לי בן בכיתה ח' כרגע ואני מנסה להכניס אותו לישיבות ולא מצליח. כל הזמן נותנים לי תירוצים אחרים ולדעתי זו אפליה.

איפה הוא לומד כרגע?

כרגע הוא בישיבה ספרדית ואני לא רוצה שהוא יישאר שמה.

(הכתב מציג את עצמו כתימני הנשוי לאשכנזייה)

למה אתה רוצה דווקא ישיבה אשכנזית?

אתה יודע איזה ישיבה יותר טובה? אני רוצה שיצא לי בן פרחח או רוצח חס ושלום.

כל אחד אומר לי "אי אפשר", והוא תלמיד טוב, זה נראה לי רק בגלל שהוא חצי מזרחי.

איך הוא מתנהג? כמו אשכנזי או כמו ספרדי? הסגנון שלו, ההברה, המאכלים שהוא אוכל, הסלנגים? גם וגם.

הוא ערס או שהוא בחור טוב?

בחור טוב, אתה יודע, אנחנו אוכלים אצלנו בבית אוכל תימני.

אוי, זה קצת בעייתי!

זה בעייתי? זה אוכל, הוא אוהב לחוח.

בישיבה אשכנזית זה ייראה ממש גרוע. כי לפי הניסיון, ממקרים ששמעתי, תלמידים ספרדים שלמדו בישיבות אשכנזיות והביאו מאכלים תימנים גרמו להרבה מורת רוח והרבה מחלוקות. זה קצת בעייתי.

ואם הוא יאכל את זה רק בבית?

אם הוא יאכל רק בבית ולא יספר לחברים שלו, זה יהיה בסדר. חריף הוא אוכל?

אסור לו לאכול חריף? לא, אני רק מתכוון כי זה עושה ריח. יש מקרים שתלמידים ספרדים אוכלים חריף ומגיעים לישיבה ונותנים לחברים האשכנזים וזה עושה דברים לא נעימים.

(בהמשך עוברים השניים לשאלה האם ניתן להכניס אותו לישיבה, כאן עולה השאלה האם מדובר בספרדי מובהק או במשתכנז)

אני לא בא לרמות שום ישיבה אשכנזית שלתלמיד אין נטיות ספרדיות. אם לפי הפרטים שניקח ממך, נבין שלא מדובר בספרדי מובהק, אני יכול לקדם את זה.

שינתי את שם המשפחה לשם אשכנזי מובהק, הייתי בלולו והחלפתי לברקוביץ במשרד הפנים. הוא גם בהיר ולא נראה ספרדי, כי אשתי אשכנזייה.

ואיך הוא בנוסח התפילה?

בבית הוא מתפלל אצל הספרדים, אבל הוא יכול להתפלל גם בנוסח אשכנזים.

השאלה היא האם זה יישמע מזויף או שהם יקלטו את זה?

אפשר אולי לעבוד איתו על זה, ללמד אותו הברה אשכנזית?

אפשר לארגן את זה, אבל זה יעלה קצת כסף. איך הוא מסתדר עם מאכלים אשכנזיים, אם יגישו לו בישיבה קניידלך וגפילטע פיש, הוא יסתדר עם זה?

תראה, הוא יאכל את זה, אבל מצחיק אותי הקטע של האוכל, בגלל זה הוא לא יכול ללמוד? אני רוצה שהוא לא ייצא פרחח, אני רואה את כל אלה מהישיבות הספרדיות ולא רוצה שהוא ייצא כמוהם עם המוזיקות וכל זה.

האם תהיה אפשרויות לשנות את כל הראש?

אני אעשה את כל מה שצריך, נתחיל לאכול אוכל אשכנזי בבית,

רק שלא יצא לי פושע.

בישיבה הוא יתרגל ויעשה את כל העבודה, ולא תצטרך להשקיע, הוא לבד יזרוק את הקובה מהחלון. כמה זה יעלה?

אני אגיד לך מה הבעיה, ח' וע' הוא כן אומר.

זה בעייתי, זה רק בתפילה או גם בדיבור?

רק בתפילה.

יש אפשרות להגיד לישיבה שלא יעלו אותו חזן.

אני אגיד לו שיתפלל בשקט ושלא יתבלט.

אז כבר מעכשיו אתה צריך לדבר איתו על זה, שהתאמן על זה.

הוא לא צועק בתפילה. אבל לפעמים מתפלק לו.

השאלה היא האם כשהוא עונה ברוך וברוך שמו שזה לא יתפלק לו הע'.
אני אגיד לו שלא יענה כמו תימני.

איפה הוא הולך להתפלל בחופשיים?

הוא אוהב ללכת לטריפוליטאים, בגלל הפיוטים.

למה? למה? אם הוא רוצה להתקבל לישיבה אשכנזית, הוא צריך להתפלל עם האשכנזים.

הוא אמר לי שהוא הלך פעם לויז'ניץ ולא הבין מה הם אומרים בתפילה.

אבל בפנים הוא נראה די בהיר.

איזה שיער יש לו?

שיער שחור, אבל העור שלו בהיר, כי אשתי אשכנזית. יש סיכוי לישיבה טובה?

צבע השיער שלו זה שחור חלק או שחור מפוספס כמו של תימנים?

אין לו שיער של תימנים, יש לו שיער שחור חלק.

מתאים. הוא נולד בספרד או בארץ?

בארץ. גם אני נולדתי בארץ.

אההה. יש לו חברים אשכנזים יותר או ספרדים?

האשכנזים לא רוצים כל כך לשחק איתו, תמיד צעקו לו בשכונה שמות גנאי.

תבין, זה ידוע, ילד שיש לו ח' וע' שהוא נראה כמו ספרדי, לא יהיו לו חברים אף פעם. הוא צריך לשנות את זה אחרת הוא לא יצליח כל החיים שלו. הוא לא ימצא עבודה ולא שום דבר.

אמרתי לו תפסיק עם זה. הוא ילד טוב אבל הוא לא שומע.

אתה עוזר לי בעניין הזה? אצלי הבעיה זה הקובה, אני לא רואה איך הוא מפסיק לאכול קובה.

אז תגיד לאשתך, שתפסיק להכין קובה. היום זה הפעם האחרונה שאוכלים. אם אתה לא רוצה שהבן שלך יהפוך לרוצח, אתה צריך להפסיק מעכשיו להכין קובה.

אני אגיד לאשתי.

אתה צריך לקחת את אשתך דחוף לשיחה בעניין הזה....

מהלכם העז של החיים ברחוב החרדי

בחברה החרדית אין מכירים את לשון ההמעטה, האנדרסטייטמנט, הספק. הרחוב החרדי הוא ארץ ההגזמות, מגזר ההקצנות, והאינטנסיביות של החיים ומהלכם העז הבאים לידי ביטוי לא רק בעניינים אידיאולוגיים וציבוריים, אלא גם בחיי היום-יום. והכל נעשה ברשות הרבים, לעיני הכל, בפרהסיה. אין ספק כי היחס בין מה שמקובל כרשות הרבים לבין מה שקרוי רשות היחיד, שונה בחברה החרדית מהמקובל בחברה החילונית. הכלל החרדי הוא שכמעט אין נושא שלחברה אסור לחדור לתוכו. הכל פרוץ לעינו הבוחנת של הציבור. יש לחברה מעמד בכל עניין פרטי של היחיד. אפילו יחסים אינטימיים בין בני זוג הם דבר שלחברה יש מה להגיד עליו, ומותר לה לפשפש בו. החברה החרדית שואפת לטוטאליות בשליטה שלה ביחיד. מהנשמה פנימה ועד הבגד בחוץ. הטוטאליות המוחלטת נובעת מתחושת הבעלות המלאה על האמת. כל קבוצה מאמינה כי לה, ורק לה, יש מונופול מלא על האמת, המקנה לה רשות להתערב בכל פרט של החיים. האמת של כל קבוצה חרדית היא אחת, קבועה ונצחית. כך הייתה לפני שנים וכך תהיה בעוד שנים. ההתנגדות לשינוי נובעת מהתפישה של הדת כנצחית וכבלתי משתנה. אלא שהזמן אכן משתנה, וגם החברה החרדית אתו. כמו בנושאים אחרים גם כאן יש הבדל בין האידיאל לבין החיים. ברחוב החרדי ההבדל הזה גדול מאוד. האידיאל הוא ליטול מהחיים המערביים רק מה שמתאים לחיים החרדיים ולהתעלם מכל השאר. ומה עושים כדי למנוע עימות בין האמת האידיאלית לבין האמת כפי שהיא במציאות? מכחישים את המציאות.

מתוך התכנייה של הצגה "שיינדלה" הקאמרי 1993 בעריכת רבקה משולח.

רפאל עבאס, ערן מור, דן שפירא, יואב לוי, רביב מדר, דולב אוחנה

אלי המרוקאי וכל זה

מאת: סמי שלום שטרית מתוך "שירים באשדודית"

לראשונה הכרתי את אלהי בערבית,
או ליתר דיוק במרוקאית,
כי אצלנו אמרו בזאהד 'אללה שזה בעזרת השם
וחמדו 'אללה שזה באלהית עברית הדו להשם פי טוב.
ואמרנו הוא כף 'אללה, הוא ירא שמים בעברית
ותודה אמרנו 'אללה ייכליך או 'אללה יטוואל עמארך שזה
אצל האל העברי אלהים יעניק לך אריכות ימים.
וכשכעסו אמרו 'אללה יחכם פייך, משהו כמו ידינג האל.
בסוף האלהים המרוקאי שלי עזב את ארצו, מולדתו, ביתו
ועלה למדינת ישראל באניה של הסוכנות היהודית.
אחרי הדייטי והמעברות וכל הבכינות
המרוקאית והצעקות והפנתרים וכל זה,
הוא נתרצה וקבל כפה סרוגה, דגל ורובה
או חליפה שחרה וכובע בוקרים ליטאי.
עם הזמן הוא שבש את שמו ואמץ מבטא ראוי
כדי להקלט, כדי להשתלב וכל זה.
ועכשו אם תאמר לו חמדו 'אללה במקום תודה לאל
הוא יעשה לך פרוץ של "אני מכיר אותך מאנשהו?"
שזה במרוקאית שיר תקוואד
שזה בעברית לך חפש את האלים שלך, בערה.

מכסות, פטור מלא ובג"ץ: ההיסטוריה של חוק הגיוס

גיוס החרדים לצה"ל העסיק את המדינה לאורך כל שנותיה, כשבכל פעם נמצא פתרון אחר. מפטור מלא בשנים הראשונות, למכסות מוגבלות ועד ל"תורתו אומנותו".

וגם: כך השתנה החוק בעקבות מעורבות בג"ץ והרכב הקואליציה.

מאת ירון דרוקמן 27.05.19 פורסם באתר YNET

עוד לפני קום המדינה דנו מקבלי ההחלטות בישראל בנושא גיוס החרדים לצה"ל. כמות הפטורים גדלה עם השנים, הכנסת אישרה חוקים ובג"ץ פסל, ועתה חוק גיוס חדש מונע למעשה הקמת ממשלה חדשה.

ההיסטוריה של הניסיון לגייס את החרדים לצה"ל, מקום המדינה עד ביטול חוק טל.

הפטור למאות בחורי ישיבות ניתן עוד לפני קום המדינה.

בפברואר 1948 דן הוועד הפועל של מרכז לשירות העם בסוגיית גיוסם של בני הישיבות. בפגישה אמרו ראשי הישיבות שיש לדחות לפי שעה את גיוס התלמידים, על אף ההכרה בחומרת המצב ובצורך לגייס את כל הכוחות ביישוב על משמר החיים והרכוש של יהודי ארץ ישראל ועל משמר ירושלים בפרט. חודש לאחר מכן נשלחה הוראה מראש המטה הארצי, ישראל גלילי, לפיה "כל בני הישיבות לפי רשימות מאושרות פטורים משירות בצבא".

בשנת 1958 עוגן הסדר "תורתם אומנותם" במסמך שהוציא מנכ"ל משרד הביטחון דאז, שמעון פרס, ובו נקבעו נוהלי דחיית השירות. מספר דחיות השירות התמיד עד ל-1970. מאותה שנה חלו שינויים בהסדר הקיים. ההגבלה על מספר בחורי הישיבות בוטלה. מספר תלמידי הישיבה שזכו לדחייה משירות צבאי עלה.

ב-1975, על-פי פסק דין בג"ץ, נקבעה מכסה של 800 תלמידי ישיבות בשנה שיזכו בדחיית השירות. בשנת 1977 הצטרפו החרדים לקואליציה, וההסכמים הקואליציוניים עם ממשלת הליכוד של מנחם בגין הגדילו את היקף המצטרפים להסדר "תורתם אומנותם". בין היתר הוסרה מכסת המצטרפים להסדר וניתנה האפשרות לחוזרים בתשובה להצטרף אליו. זה היה המחיר ששילם הליכוד בראשות בגין, על שביקש להקים קואליציה צרה שבה נכנסה כחברה אגודת ישראל. ב-1986, בזמן ממשלת האחדות של שמעון פרס ויחזק שמיר, הוקמה ועדת משנה של ועדת החוץ והביטחון בראשות ח"כ הרב מנחם הכהן, דו"ח הוועדה הוגש שנתיים מאוחר יותר ובין היתר נקבע כי יש לחזור למצב שלפני 1975.

בדצמבר 1998 קבע בג"ץ שההסדר של דחיית גיוס לבחורי הישיבות אינו חוקי וכי על הכנסת לחוקק חוק בעניין תוך שנה.

באפריל 2000 ועדת טל פרסמה דו"ח מפורט ובכללו ניסוח הצעת החוק שהסעיף המרכזי בו הוא סעיף "שנת הכרעה". הסעיף היה אמור בעיקר לאפשר לחרדים להשתלב במעגל העבודה. בפברואר 2012 ביטל בג"ץ את חוק טל. נשיאת העליון דאז, השופטת בדימוס דורית ביניש, קבעה כי החוק אינו חוקתי ולכן יש לבטלו. השופט אליקים רובינשטיין ציטט מפסק הדין פסוק מספר במדבר: "ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן: האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה?".

חוק הגיוס וה"שיויון בנטל"

במרץ 2014 אישרה הכנסת בקריאה שנייה ושלישית את חוק "השיויון בנטל". החוק קבע כי צעירים חרדים יתגייסו בהדרגה לשירות צבאי ואזרחי לפי מכסות (5,200 מתגייסים ב-2017). אם לא ימולאו המכסות, ב-2017 תחול חובת גיוס על כל חרדי מגיל 21, למעט 1,800 "עילוים" - כולל סנקציות פליליות.

אבל מהר מאוד הוכנס בחוק שינוי מהותי.

בנובמבר 2015, כמה חודשים לאחר שהוקמה ממשלה ללא יש עתיד וברקע של אישור תקציב המדינה, הוכנס תיקון לחוק. הכנסת אישרה אז תיקון לחוק, שיאפשר את דחיית יישומו בשש

שנים (לשנת 2023), ולמעשה הסיר מעל צעירים חרדים את חובת הגיוס לצה"ל. בנוסף בוטלו למעשה הסנקציות הפליליות במקרה שהחרדים לא היו עומדים ביעדי הגיוס. זאת, משום שבלשון התיקון לחוק נקבע כי הסמכות לחלוקת פטורים מגיוס תהיה בידי שר הביטחון, שיוכל לעשות זאת כראות עיניו "על פי יעדי הממשלה". התיקון לחוק הגיוס היה חלק מההסכמים הקואליציוניים בין הליכוד והמפלגות החרדיות שהתנו את תמיכתן בנתניהו בדחיית החוק. גם בפעם זו בג"ץ התערב.

ב-12 בדצמבר 2017 קבעו שופטי בג"ץ שהסדר הגיוס החדש אינו חוקתי ודינו להתבטל. לפי ההחלטה, ההסדר יושהה לשנה ובשנה זו יהיה צורך לגבש חוק חדש. השופט רובינשטיין כתב אז: "אכן, לא יתכן חולק על חשיבות לימוד התורה, וקולה של התורה כמגינה ומצילה, ובוודאי כהמשכיות קיומנו כעם יוסיף להישמע כערך מערכי המדינה - אך עניין השירות בצה"ל, המצפון והמוסר, וההגינות כלפי כולנו, מה היא עליהם?".

ביולי 2018, חודשיים בלבד לפני הדד-ליין שקבע בג"ץ, אישרה הכנסת בקריאה ראשונה את החוק המוצע, למרות חוסר ההסכמות בקואליציה והאיום החרדי בפרישה מהממשלה. ההצעה עברה בשל תמיכת יש עתיד מהאופוזיציה. ראש הממשלה בנימין נתניהו ביקש מש"ס ויהדות התורה לבלוע את הגלולה והתחייב כי לפני האישור הסופי ההצעה תעבור שינוי לשביעות רצונם. על פי המתווה מהשנה שעברה, המסתמך על נתוני גיוס קיימים בחברה החרדית, יגויסו במחזור הראשון כ-3,000 צעירים חרדים וכ-600 יגויסו לשירות הלאומי. נתונים אלו זהים כמעט במדויק לנתוני הגיוס הקיימים כיום עוד לפני כניסתו של החוק לתוקף. תקופת ההסתגלות לכניסתו של החוק לתוקף תימשך שנתיים, ובמהלכה לא יופעלו סנקציות אם לא תירשם עמידה ביעדים. כעבור שלוש שנים מיום כניסתו של החוק לתוקף, יופעלו סנקציות לכלליות כלפי הישיבות בלבד, אם אלו לא יעודדו גיוס ואחוזי הגיוס יירדו מ-95 אחוז מהיעד שהוגדר. ככל שלא יושג שיעור גיוס בהיקף של 85 אחוז לפחות ייעדי הגיוס השנתיים במשך שלוש שנים רצופות (לא כולל השנתיים הראשונות מתחילת התיקון המוצע) יבוטל התיקון לחוק בתוך שנה.

בנובמבר 2018 ביקשה הממשלה דחייה בארבעה חודשים ביישום חוק חדש - אך בג"ץ קבע כי יש להגיש את החוק עד 15 בינואר 2019. אבל הקדמת הבחירות לכנסת ה-21 הביאו לדחייה נוספת.

המחלוקת הנוכחית

עתה עומד נושא גיוס החרדים במרכז המחלוקת לקראת ממשלת נתניהו החמישית. בירושלים אישרה מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, בראשות האדמו"ר מגור, פטרונו הרוחני של ח"כ יעקב ליצמן, את הפשרה שגיבש השר לשעבר אריאל אטיאס, חבר צוות המו"מ של ש"ס. על פי ההצעה שאושרה, הרבנים יסכימו לכלול מכסות ויעדים שיגבילו את הפטור משרות של בני הישיבות ויגבירו את שילובם בצבא ובשירות האזרחי, בניגוד לעמדה הבלתי מתפשרת שהציגה המועצה עד עתה, אך בתנאי שהדברים ייקבעו בהחלטת ממשלה, שאותה קל יותר לשנות במידת הצורך, ולא בחוק עצמו.

המשמעות היא שלראשונה ליצמן יישר קו עם אריה דרעי ומשה גפני והסכים למכסות וליעדים בחוק הגיוס. בליכוד אמרו כי "מועצת גדולי התורה קיבלה את מתווה ראש הממשלה בעניין חוק הגיוס. זאת פריצת דרך שמאפשרת להשלים את חוק הגיוס. כעת הכדור עבר לאביגדור ליברמן".

אבל ליברמן, שכיהן כשר הביטחון בזמן אישור חוק הגיוס הנוכחי בקריאה ראשונה, הודיע בנחרצות כי הוא מתנגד למתווה. לאחרונה רמז ליברמן על פתרון אפשרי למשבר, ולפיו הח"כים החרדים ייעדרו מההצבעה וכך לא יידרשו לתמוך בחוק הגיוס. יו"ר ישראל ביתנו כתב: "בנקודה הזו, לפני הבחירות, תוך כדי הבחירות וגם אחרי הבחירות הבהרנו, חדשות לבקרים, שלא נזוז מילימטר אחד מהנוסח המקורי של חוק הגיוס, כפי שעבר בהצבעה בכנסת בקריאה ראשונה. לא הכנסנו עזים חדשות, לא הערמנו קשיים ולא הפתענו בשום דבר חדש. נוסח החוק תואם במלואו עם נציגי המפלגות החרדיות, ומלבד אחד, כולם הסכימו לו".

באור מושגים:

חודש אלול

החודש האחרון בלוח השנה היהודי - משמש כהכנה לקראת השנה החדשה הממששת ובאה. זהו חודש במהלכו עורכים "חשבון נפש" ומסכמים את אירועי השנה החולפת כדי להשתפר לקראת בוא הימים הנוראים. בהיסטוריה היהודית חודש אלול הוא חודש של סליחה וכפרה.

חודש הסליחות

הסליחות הן תפילות מיוחדות הנאמרות בבית הכנסת בימי החול (בלבד) בחודש אלול ובעשרת הימים הראשונים של חודש תשרי. את הסליחות אומרים בשעות הלילה או בבוקר, לפני תפילת שחרית (תפילת הבוקר). הסליחות כוללות קטעי תפילה, פסוקים ופיוטים העוסקים בבקשת סליחה על חטאים ובהבעת חרטה על התנהגות לא ראויה, והם כוללים בקשה לאלוהים לזכות ברחמיו ובסליחתו.

ריקוד מצווה (מצווה טאנץ')

מנהג קדום ביהדות לקיים מה שכתוב כיצד מרקדין לפני הכלה. ריקוד מצווה (ביידיש "מצווה טאנץ" או "כשר טאנץ") הוא הכינוי למנהג בו בני משפחה רוקדים עם הכלה בחתונה. המנהג מקובל בקרב רוב הפלג החסידי ביהדות החרדית, למעט חב"ד. המנהג לרקוד לפני הכלה עתיק ונכתב עליו עוד בתקופת הגמרא "כיצד מרקדין לפני הכלה? כלה נאה וחסודה". לאורך השנים התפתח מסורת של "ריקודי מצווה" במגוון צורות. את הריקוד הנפוץ המכונה בפשטות "ריקוד מצווה", נהוג לערוך אל מול מעגל המשפחה הקרוב בלבד, לאחר שרוב אורחי החתונה עזבו את האירוע.

פארפלך - מיידיש. גרמנית גבוהה: Varveln - אטריות

מאכל של פתיתים קטנים, הנפוץ בעיקר במטבח היהודי האשכנזי-מזרח-אירופי. הוא מורכב מבצק אטריות ביצים חתוך או מגורר, ומוגש בתוך מרק או כמנה צדדית, כקוגל, או כמנת פילאף. בקרב החסידים נהוג להגיש את המנה בליל שבת ובחגים. מנהג, שיש המייחסים אותו לבעל שם טוב, מייסד תנועת החסידות.

תרי"ג מצוות

בתורה יש 613 (תרי"ג) מצוות הפרוסות על כל תחומי החיים ומקיפות את ההוויה כולה. בכל מצב ובכל מישור ניתן לפגוש את מצוות התורה המדריכות ומכוונות את דרכנו. מקובל לחלק את המצוות לשתי קבוצות עיקריות מצוות 'עשה' ומצוות 'לא תעשה'. בתורה 248 (רמ"ח) מצוות "עשה" - שהאדם חייב לעשותם. מצוות אלו הם כנגד רמ"ח האיברים שבגוף האדם, לרמוז לנו כי כל איברי האדם מצווים לעשות את רצונו של יוצר האדם. מצוות בה גם 365 (שס"ה) מצוות "לא תעשה" - שהאדם חייב להימנע מלעשותן. מצוות אלו הם כנגד שס"ה הגידים שבגוף האדם, לרמוז לנו כי כל גופו של האדם משתתף במילוי רצון קונו, ואל לו לעבור על אף אחד מאיסורי התורה.

תיקון חצות

תיקון חצות הוא טקסט קינות ותפילות שנאמר בחצות הלילה, ובו תוכן אבל על חורבן בית המקדש. השם ניתן לו על שם הזמן שיש לאמרו על פי ההלכה - חצות הלילה. חז"ל אמרו שראוי לכל יהודי להיצר תמיד על חורבן בית המקדש. אולם ישנה חובה מינימלית על כל אדם להזכיר החורבן בכל מיני מקומות על פי הפסוק "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, תדבק לשוני לחיכי אם לא אזכרכי,"

אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי", מכאן למדו למצוא זמן מיוחד להזכיר החורבן, דוגמת תיקון חצות וכן חיוב בכל שמחה להזכיר חורבן ירושלים כשבירת כוס בחתונות.

שניים אוחזין בטלית

היא סוגיה נודעת בתלמוד ובמשפט העברי, העוסקת בחלוקת רכוש מטלטל ששני צדדים טוענים לבעלות עליו ללא הוכחות ממשיות לאף אחד מהצדדים. מקור סוגיה זו במשנה הראשונה במסכת "בבא מציעא", הדנה בשאלה כיצד יש לחלק טלית (בגד) הנמצאת במחלוקת בין שני אנשים.

לסוגיה זו יש השלכות מעבר לשאלת חלוקת הטלית, מאחר שהטלית היא רק דוגמה לכל רכוש מטלטל הנתון במחלוקת. בסוגיה זו נקבעו כללים שהורחבו לאחר מכן למקרים נוספים, הקשורים בחלוקת רכוש שהבעלות עליו נתונה במחלוקת, וללא הוכחות על הבעלות.

פולסא דנורא

טקס-קללה קבלי. מהות הטקס היא תפילה לכך שהמקולל ימות במהרה, מידי שמיים. לקללה מספר נוסחים המבוססים באופן חופשי על מספר קטעים מספר הזוהר. נראה שטקס הקללה חייב להתנהל בנוכחות עשרה אנשים (מניין).

ש"ס

המילה ש"ס היא ראשי תיבות של "שישה סדרים" - שם כולל לשישה סדרי המשנה, ובעקבותיהם למסכתות התלמוד. האחרון הוא השימוש העיקרי בראשי התיבות כיום. השימוש במונח 'ש"ס' במקום במונח 'תלמוד' החל בעקבות הצנזורה. מפלגת ש"ס אימצה לעצמה שם זה כדי לרמוז על זיקתה העזה לש"ס במשמעותו המקורית, וכן כראשי תיבות של "שומרי-תורה ספרדים".

קאפטאן

מעילם של החסידים. משתנה בגזרתו, בטיב הבד שלו ולעיתים אף בצבעו, בהתאם לחסידויות השונות.

עמלק

עמלק הוא שבט (או כמה שבטים שהתאחדו) של נוודי מדבר. כבר בימי קדם, לפני יציאת בני ישראל ממצרים נדדו העמלקים בקצה האזור המיושב בדרום יהודה ובחצי האי סיני. הם התקיימו מגידול צאן, בקר וגמלים, וכנראה עסקו גם במסחר. יחסי האיבה בינם לבין תושבי הקבע בישראל רומז שהעמלקים לא עסקו בחקלאות. הם נדדו בקרבת יישובי הקבע ושדדו את יבוליהם של התושבים כדי להשיג את צרכיהם החקלאיים. בין ישראל לעמלק שררו יחסי איבה קשים. על פי המתואר במקרא, מקורם של יחסי האיבה האלה היו באירועים מימי הנדודים במדבר.

בן נידה

בן נידה, הוא מי שנולד לאם, שהייתה נידה בזמן יצירתו. (בזמן החיבור בין האב והאם). המושג "נידה", שייך לאישה שקיבלה דם וסת, ולא טבלה כדן: "אין האישה עולה מטומאתה ברחיצה במרחץ. ואפילו עלו עליה כל מימות שבעולם, עדיין היא בטומאתה ... עד שתטבול כל גופה בבת אחת במי מקווה או מעיין שיש בהם ארבעים סאה".

באור המושגים מחומרי שונים במרשתת

רביב מדר, דן שפירא

שמעון מימרן

אברהם סלקטר,
דן שפירא

רמי ברוך

אמנון לוי מחזאי

עיתונאי ומחזאי. כתב בשיתוף עם רמי דנון את המחזות: **שינדלה** (עלה בקאמרי ובבית לסיין), **תיקון חצות** (עלה בתיאטרון הקאמרי), **הצמא של אבא** (עלה בקאמרי ובהבימה), **גפן בלאדי** (עלה בקאמרי), **וולנטינו** (עלה בבית לסיין). מחבר רב המכר "**החרדים**" בהוצאת כתר. מחבר "**שלושה בממ"ט אחד**" (ביחד עם אמנון דנקנר ורון מייברג). הנחה תוכניות טלוויזיה רבות: "**ערב חדש**", "**תיק תקשורת**" בטלוויזיה החינוכית, "**סוגרים שבע**" בערוץ הראשון, "**פותחים שבע**", "**השבוע**", "**שומר מסך**" בערוץ 2. מנחה את תוכנית התחקירים "**פנים אמיתיות**", תכנית האקטואליה "**שש עם אמנון לוי**".

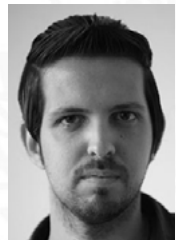
היה ממייסדי העיתון "חדשות" בו עבד כל שנות קיום העיתון. בין היתר שימש ככתב העיתון בכנסת, כתב בניו-יורק, וכתב המסקר את החברה החרדית. עבודתו העיתונאית הפכה אותו לפרשן מוסמך לכל הקשור בחברה החרדית, בפוליטיקה שלה ובמסתורה.

רמי דנון מחזאי ובמאי

החל את לימודי הדרמה והתיאטרון בסטודיו של נולה צ'לטון בשנות השישים. ממייסדי תיאטרון החאן בירושלים ב-1968. למד בחוג התיאטרון של אוניברסיטת ת"א בין השנים 1970-73. לאחר מכן הצטרף לצוות השחקנים של תיאטרון חיפה. כשחקן גילם גלריה מגוונת ועשירה של תפקידים בכל התיאטראות בארץ ביניהם: **גטו**, **שש נפשות מחפשות מחבר**, **מחול המוות**, **חצוצרה בוואדי**, **רעולים**, **ציד המכשפות** ועוד. משנת 1986 פנה לכיוון הכתיבה והבימוי. מעבודות הבימוי: **גשם** מאת גלעד עברון בתיאטרון הקאמרי, **תאומים** מאת סמי מיכאל בתיאטרון חיפה, עיבוד ולימוי **לחצוצרה בוואדי** עפ"י ספרו של סמי מיכאל, **רעולים** מאת אילן חצור (ההצגה זכתה בפרס ההצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו ובפרס מסקין היוקרתי לשנת 1990. לאחר פסטיבל עכו המשיכה ההצגה לרוץ בתיאטרון הקאמרי), **חשמלית ושמה תשוקה** מאת טנסי ויליאמס בתיאטרון בית לסיין, **שבועת האדרה** מאת חיים אידיסיס בתיאטרון לילדים ולנוער. בתיאטרון באר-שבע: **שיר חדש**, **מים גנובים** מאת ליטל פורת, עיבד וביים את המחזה **אצבע אלוהים**. כתב בשיתוף עם אמנון לוי את המחזה **שינדלה** (עלה בקאמרי ובבית לסיין), **תיקון חצות** (עלה בתיאטרון הקאמרי), **הצמא של אבא** (עלה בקאמרי ובהבימה), **גפן בלאדי** (עלה בקאמרי), **וולנטינו** (עלה בבית לסיין). בשיתוף עם יוסי מלמן כתב את **הבן הטוב** וביים את ההצגה. בקולנוע: **מאחורי הסורגים**, **נשיקה במצח** ועוד. בטלוויזיה: **גבי בן יקר**, **לחם** ועוד. כיהן בצוות הניהול האמנותי של פסטיבל עכו בשנים 1995-1992. שיחק בתיאטרון הבימה בהצגת היחיד (בעיבודו ובימויו) **שד קטן** עפ"י הספר שד קטן מאת דודו דותן. על בימוי ההצגה **הצמא של אבא** זכה בפרס הבמאי המצטיין ע"ש יוסף מילוא.

ערן עצמון עיצוב תפאורה

בוגר מסלול עיצוב במה בסמינר הקיבוצים 2006. בין עבודותיו - בקאמרי: **מנהל הבית**, **ריצ'רד השני**, **ריצ'רד השלישי**, **סיראנו דה ברז'ראק**, **הפושעים החדשים**, **תעלת בלאומילך**, המחזמר **שיער**, **אופרה בגרוש**, המחזמר **סיפור הפרברים**, **תמונות מחיי נישואין** (עם תיאטרון גשר), **ציד המכשפות**, **רומיאו ואימא**, **לא לריב**. בתיאטרון בית לסיין: **אהבת מוות**, **ביבר הזכוכית**, **חתולה על גג פח לוהט**, **המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה**, **סוסים על כביש גהה**, **משאלה אחת ימינה**, **הקוסם מארץ עוץ**, **מנדרגולה**, **שינדלה**, המחזמר **אביב מתעורר**, המחזמר **אחים בדם**, **ולנטינו**, **מראה מעל הגשר**, **חלום של לילה בלב קיץ**, **הבנאליות של המחזמר אחים בדם**, **הבימה**: **שקספיר מאוהב**, המחזמר **עלובי החיים**, **פליישר**, **חיזור גורלי**, **החייל האמיץ שוייק**, המחזמר **גבירתי הנאורה**, המחזמר **כמעט נורמלי**, **אם יש גן עדן**, **ארוחה עם אידיוט**, **לילה במאי**. בתיאטרון באר שבע: **פיאף**, **נורה**, **הרולד ומוד**. בתיאטרון חיפה: **גזע**, **הר אדוני**, **עץ אחרון בירושלים**. בפסטיבל עכו: **מתחם התפודים** (זוכה פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל עכו 2008). בתיאטרון הערבי עברי-יפו: **נשים זרות**, **האוהל האדום**. בתיאטרון הספריה: **לצאת מכאן**, **הצודקים**, **נדנדה בשניים**, **ריצ'רד השלישי**, **השגחה עליונה**, **בדלתיים סגורות**. בתיאטרון אורנה פורת לילדים: **הרפתקאה בקרקס** (זוכת פרס עיצוב התפאורה בפסטיבל חיפה 2008). בתיאטרון המדיטק: **אורה הכפולה**, **עלילות פרדיננד**, **מצח האגוזים**. בבית צבי: **איש חסיד היה**, **סיפור הפרברים**, **איך להצליח בעסקים**, **תשוקה**, **אנדורה**. לקבוצת המחול פרסקו: **בגדי המלך החדשים**. במסגרת התיאטרונטו: **קפוצ'ינו ברמאללה**.

מוני מדניק עיצוב תלבושות

בוגר החוג לעיצוב אופנה ב"שנקר". מעצב אופנה ותלבושות לבמה. מרצה בכיר בשנקר. מנחה פרויקטים בעיצוב ובציור. מרצה בסמינר מחקר אקדמי בנושא תולדות הלבוש בארץ ובאיטליה. בין עבודותיו לתיאטרון: **ירושלים** באופרה הישראלית החדשה, **הלילה ה-12** בתיאטרון גשר. **בחורים טובים**, **שינדלה**, **אחרון ימיה**, **אחים בדם**, **חברות הכי טובות** (בשיתוף הקאמרי), **משאלה אחת ימינה**, **אשה בעל בית**, **אהבת מוות** בתיאטרון בית לסיין. **עלי כינור**, **קומפני**, **הכל אודות חווה** בתיאטרון באר שבע. **קומדיה של טעויות**, **איבנוב**, **עמודי החברה**, **מצחיקונת**, **אל נקמות בתיאטרון הקאמרי**. **נשים קטנות**, **אמיל והבלשים**, **אורה הכפולה**, **ציפור הנפש**, **מלך היהודים במדיטק**. **ברנשים וחתיכות**, **ירמה**, **תזמורת על תנאי** בבית צבי. **שש נפשות מחפשות מחבר**, **רשומון**, **מומו**, **לחיות טוב יותר**, **פרויקט לארמי** בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. **שמונה בעקבות אחד**, **תרנגול כפרות**, **אל עצמי**, **תמונה משפחתית** בתיאטרון הקיבוץ. **מר קולפרט**, **אצל אווה**, **שמלה** בתמונע. **על עכברים ואנשים**, **סקפן בגודמן**, **בי"ס למשחק**. זוכה פרס עיצוב התלבושות לשנת 2009/10.

אבי יונה בואנו (במבי) עיצוב תאורה

אמנות התאורה של במבי נוגעת בכל תחומי המופע: תיאטרון, מחול, אופרה, מופעי רוק, אופרות רוק, פרויקטים ארכיטקטוניים, מיצבי וויזואליזציה ואינסטליישנס של תאורה בארץ ובחו"ל. עיצב תאורה לכל התיאטרונים בארץ. בעשרים השנים האחרונות שימש כמעצב הבית של אנסמבל עתים (רנה ירושלמי), וכן של תיאטרון גשר: תאורת הבית של להקת בת שבע ומלווה את עבודותיו של אוהד נהרין. האיר את עבודותיה של שרון איל. עיצב תאורה לענבל פינטו ואבשלום פולק, יסמין גודר. בחו"ל: בלט קולברג, קארט בלאנש, NDT, בלט האופרה של פריס, הבלט המלכותי הדני, בלט האופרה של הלסינקי, להקת אלווין איילי, גראנד בלט קנדיאן, האברד סטריט, בלט פרנקפורט. באופרה הישראלית עיצב תאורה לכ-60 הפקות. לאחרונה, **הילד חולם**, **נבוקו ואידיה במצדה**. בחו"ל, באופרות של טוקיו, ניס, ליון, ברצלונה, מדריד, בילבאו, קופנהגן, קלן ועוד. עיצב תאורה למחזות זמר, הפקות איצטדיונים, הפקות טלוויזיה, מיצבים מוזיאוניים ופרוייקטים אדריכליים. קונצרטים של הפילהרמונית בארץ ובעולם, תחרות האירוויזיון (תפאורה ותאורה), מיצגי תאורה; **מופעים של סטיבי וונדר**, **דיזי גילספי**, **נינה סימון**, **הרכבי ג'אז רוק**, **אל דימיולה**, **צ'יק קוריאה**, **מיילס דייוויס**. פרסים: פרס שפירא על שפה ייחודית לעולם המחול, פרס ת"א למצוינות, 10 פרסי מעצב השנה, פרס על הישגים יוצאי דופן על פרויקט מרכז המבקרים "**שרשרת הדורות**" בכותל, מידי ארגון Thea של דיסני. בקאמרי: **קברט**, **סטמפניו**, **רומן משפחתי**, **איש קטן מה עכשיו?** **גורודיש**, **אופרה בגרוש**, **ציד המכשפות**, **אח יקר**, **שגעון המוסיקה**, **לאחרונה מיזרי** ועוד...

אבי בללי מוזיקה

סולן בסיסט ומייסד להקת "נקמת הטקרטור" שהוקמה בשנת 89 ומאחוריה תשעה אלבומים. מוסיקאי פעיל בתחום הטלוויזיה קולנוע מחול ותיאטרון. בין עבודותיו למחול: **קיר**, **אנפאזה** עם להקת בת שבע. **קרם תות ואבק שריפה** עם יסמין גודר לא נודע להקת מחול קמע, **אחת אחת ואחת** עם להקת ורטיגו. בין סדרות הדרמה והתעודה: **בטיפול**, **תמרות עשן**, **יחפים**, **שטיסל**, **עיר מקלט**, **והארץ הייתה תוהו ובוהו**, **לוד** - בין יאוש לתקווה. בין סרטי הקולנוע: **כנפיים שבורות**, **אחותי היפה**, **בוקר טוב אדון פידלמן**, **מיתה טובה**. בתיאטרון, הבימה: **טרטיף**, **חבילות מאמריקה**. **אנסמבל עיתים**: **המלך נוטה למות**, **הטייפ האחרון של קראפ**, **פר גינט**. תיאטרון חיפה: **אותלו**, **רומיאו ויוליה**, **זוג פתוח**. בקאמרי: **איסמעיליה**, **השיבה**.

רונו ברטן וידאו

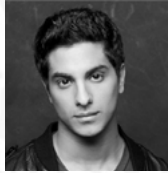

דוקומנטריסט ומוזיקאי. היה במאי וצלם של תכנית הדוקו "**פנים אמיתיות**" עם אמנון לוי, ששודרה בערוץ עשר במשך 14 עונות. גיטרסטר בלהקות "**לא דובים**" ו-"**Bish Bash**".

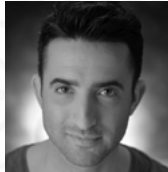
הני ישעיהו עוזרת במאי

בוגרת בית צבי. שיחקה בהצגות שונות בתיאטרון: תמונע, הבימה והסימטה. שחקנית, טלוויזיה וקולנוע. בוגרת קורס כתיבה למתקדמים אצל שבי גבזון. כתבה מחזה לפסטיבל מחזות קצרים בצוותא בשם: הורמונלי. כוראוגרפית ורקדנית.

רביב מדר מאיר אלפסי, אחיו של בֶּרְקָה

בוגר בית צבי, 2012. במסגרת לימודיו זכה במלגות הצטיינות ע"ש אברהם אסיא וע"ש אלי לאון. בוגר משחק מול מצלמה של רותי דייכס. בתיאטרון בקאמרי: קזבלו, כנר על הגג, כולם רוצים לחיות, אח יקר, חולה אהבה בשיכון ג', סיפור הפרברים, עוץ לי גוץ לי, פשוט לאהוב, הילד חולם, קן הקוקיה. בתיאטרון הספרייה: ביבר הזכוכית. בבית ליסין: אמא שלו, זרעים של מסטיק.

ערן מור פינגר, עוזרו וידו של בֶּרְקָה

בוגר בהצטיינות בית צבי 2007. בתיאטרון הקאמרי: הגיל הנכון לאהבה, אמדאוס, קומדיה של טעויות, החגיגה, סטמפניו, ריצ'רד השני, המלט, גטו, וויצק, הרטיטי את לבי, כנר על הגג, איש קטן מה עכשיו?, ריצ'רד השלישי, מקבת, הכתה שלנו, אופרה בגרוש, כבוד אבוד, סיראנו דה ברז'ראק, עוץ לי גוץ לי, אויב הציבור, כטוב בעיניכם, קרום, יעקובי ולידנטל, אל נקמות, שגעון המוסיקה. תיאטרון הספרייה: אובססיה, אלפי, ריצ'רד השלישי, 7 דמויות שונות בפנטזיה, כמו שתרצו אותי, עקומים, רולטה צרפתית, חיים פרטיים. מחזות זמר בתיאטרון רמת גן: גריז, קברט, יוסף וכתונת הפסים, CATS, אחים בדם. תיאטרון ארצי לנוער: המפוזר מכפר אז"ר. מדבב עשרות סדרות וסרטים לילדים. טלוויזיה: רון (עונה 2) אבודים בריבוע. קריין הבית של pepper pay.

המשתתפים (לפי סדר הא-ב):

שלומי אברהם קופ

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, ת"א, 2008. זכה במלגת קרן שרת לשנים 2006, 2007. זכה במלגת הצטיינות לשנת 2008 מטעם קרן אסתר וד"ר ליאון אלי. שיחק בקאמרי: מעגל הגיר הקווקזי, אורזי מזוודות, קזבלו, כולם רוצים לחיות, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, מלון רנדוו, כטוב בעיניכם, הילד חולם, קן הקוקיה. שיחק בסרט מאיה, בסרט הבודדים ובסרט ביקור התזמורת.

דולב אוחנה יעקב, בנו של חכמשה

בוגר גודמן בית ספר למשחק בבאר-שבע. תיאטרון באר-שבע: רק אתמול נולדה, הצעה מגונה. מדיטק: אמיל והבלשים. תיאטרון השעה הישראלי: אהבת הדסה, הכוכבים של סבא. קולנוע: מילים נרדפות. הקאמרי: רומיאו ואימא.

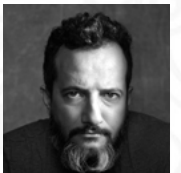
רמי ברוך הרב שטאט

למד משחק באוניברסיטת תל אביב. שיחק בהצגות, בקאמרי: חוות החיות, מיכאל קולהאס, המסע של אמא טאבורי, נוצות, הריון, פיקניק בחוסמסה, רחם פונדקי, שלוש אחיות, השחק, ראש משוגע, ריצ'רד השלישי, מבקר המדינה, הסוחר מוונציה, הנמר - הצגת יחיד, פרס ראשון בתיאטרונטו 1994, שברי זכוכית, בויטרה, הלילה ה-12, שידוכים, הזונה מאוהיו, קרום, כטוב בעיניכם, נורה, רווקים ורווקות, עוץ לי גוץ לי (2002), כובע הקש האיטלקי, קוויאר ועדשים, יעקובי ולידנטל, מקום אחר ועיר זרה, המלך ליר, רוזנקרנץ וגילדנשטרן, הרטיטי את לבי, היה או לא היה, גטו, שיץ, משפט פולארד, המלחמה בבית (בשיתוף תיאטרון "מ.ר.א.ה", קריית שמונה), הילכו שניים יחדיו, בית ספר לנשים, הם יורים גם בסוסים, אשכבה, אמא קוראז', כולם רוצים לחיות, וניה סוניה מאשה ושפיץ, אח יקר, על האש, שלוש אחיות, ציד המכשפות, אותלו, מיהו יהודי. נווה צדק: הפטריוט. פסטיבל עכו 1980: פונדק הרוחות (פרס ראשון). פסטיבל עכו 1984: ריקודו של ג'ינגיס כהן (פרס ראשון). בית ליסין: ריקודו של ג'ינגיס כהן, פן. תיאטרון לילדים ולנוער: נחמן. תיאטרון תמונע: שעונים. טלוויזיה: כתר בראש, דב גרונר, קו 300, מגירות הלב, טיפול נמרץ, הסדרה מבקר המדינה, על אש קטנה, ג'ודה. פרסים: זכה חמש פעמים בפרס ע"ש אברהם בן יוסף, פרס עיריית תל אביב ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום, פרס התיאטרון הישראלי לשחקן בתפקיד המשנה לשנת 1998 על תפקידו בהזונה מאוהיו, ופרס שחקן השנה לשנת 2008 על תפקידו בהרטיטי את לבי.

יואב לוי נאווי, מזכירו של הרב שטאט

בוגר "בית צבי", 2002. זוכה מילגת קרן סטפנדיות, מילגה ע"ש שמוליק סגל, ופרס על ביצוע מצטיין של תפקיד בשנה ג'. בתיאטרון הקאמרי: אמא קוראז', כובע הקש האיטלקי, עד ראיה, קוויאר ועדשים, המלט, פלונטר, גיבור מעמד הפועלים, רוזנקרנץ וגילדנשטרן, ע.17, זוהר, רומיאו ויוליה, בעל למופת, אורזי מזוודות, קיזוז, סיראנו, תעלת בלאומילך, ארוחת טעימות, עמודי החברה, אגדת דשא, אל נקמות, קן הקוקיה. קולנוע: הנותנת, סוכריות, ארץ פצועה, כוננות עם שחר, הפורצת, מיראל. טלוויזיה: פולישוק, 2.3 בשבוע, אלנבי, שירות חדרים, ג'וני ואבירי הגליל, משפחה טובה.

שמעון מימרן חכמשה

במאי שחקן ומורה. בוגר החוג לתאטרון באוניברסיטת ת"א 1992. פרסים ומלגות הצטיינות: מלגת הצטיינות על שם מר פלטון מארה"ב 1990. בפרס השחקן המצטיין לשנת 1996 בתיאטרון הקאמרי של ת"א. מועמדות לפרס התיאטרון על בימוי יאקיש ופופצ'ה בתאטרון גשר בשנת 2007. בפרס הבמאי המצטיין על ההצגה תמונות יפואיות בתאטרון בית לסין בשנת 2009. שיחק בהצגות, בתיאטרון הקאמרי: האשה המופלאה שבתוכנו, פעורי פה, תיקון חצות, הלילה השניים-עשר, אשכבה ועוד.... הבימה: הילד חולם. באר שבע: ג'יפס, פוטו בגדד, גשם שוטף. בית לסין: מייק, אקווס, יומנים, בראנזה, ולנטינו, אחרון ימיה, מלאכת החיים, חתולה על גג פח לוהט ועוד. החאן: הפרקליט. שיחק בסרטים רבים ובסדרות טלוויזיה ביניהם: ההסדר, זכותא, המשאית, שחקנית ספסל, תנועה מגונה, איליי ובן, חטופים, פרופיל 64, בלדה לאביב הבוכה, המיוחדת, בננות, עבודה ערבית, בני ערובה ולאחרונה: השוטר הטוב, איפה אתה חי, געגוע, הבן דוד, נבסו ועוד. ביים בתאטראות שונים ובבתי ספר למשחק, ביניהם: תאטרון גשר, תיאטרון חיפה, ניסן נתיב, תיאטרון בית לסין, יורם לוינשטיין ועוד. בין ההצגות אותן ביים: קרום, חי בסרט, איך צחקנו, יאקיש ופופצ'ה, תמונות יפואיות, המפקח האונד האמיתי, המתלבט, הלוויה חורפית, מקסים, סקס סרטים, געגוע ועוד... יוצר המופע לפגוש את חנוך לוין מופע יחיד. יוצר המופע שירים באשדודית מופע תאטרלי מוזיקלי - מתוך ספר שיריו של המשורר סמי שלום שטרית. יוצר המופע תמונות יפואיות מופע תאטרלי מוזיקלי מתוך הספר תמונות יפואיות של מנחם תלמי ושירים של אריס סאן, עליזה עזיקרי ועוד. מנהל אמנותי של פסטיבל "תאטרונטו" להצגות יחיד משנת 2016. לימד בבית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. ובחוג לקולנוע אוניברסיטת ת"א. בימים אלו משחק: אשכבה בתאטרון הקאמרי מ 1999. אנגינה פקטוריס תאטרון צוותא מ 2016. לפגוש את חנוך לוין מופע יחיד 2001. שירים באשדודית מופע תאטרלי מוזיקלי מ-2011. תמונות יפואיות מופע תאטרלי מוזיקלי מ 2017.

אברהם סלקטר פנחס אלפסי, אביו של בֶּרְקָה

למד משחק אצל פיטר פריי ועדנה שביט. בוגר בית הספר למשחק בית צבי H.B. studio בניו יורק. שיחק בתיאטרונים שונים בארץ, בקאמרי: שלמה המלך ושלמי הסנדלר, הגולם, תיקון חצות, אבא של החתן, אדון וולף, אנטיגונה, הזאבים ועוד... בהבימה: וולפונה, שש נפשות מחפשות מחבר, ארתורו אוי, החגיגה, חג הסנדלרים, פר גינט, הבחורים בדלת ממול, יוליוס קיסר, עקידת יוסף, סדקים בבטון, ההולכים בחושך ועוד... חיפה: מרד המתים, צייד המכשפות, החתונה האחרונה, משפטי נירנברג, זכרונות חוף בריטון. בית ליסין: אלטלנה, מירהלה אפרת, פלדה, פילומנה, פרנסיס מרי 7, איש הגשם, אנדה, רוחלה מתחנת, הפרדס, אוצר יקר, אלה גרוסמן, שבעה ועוד... באר שבע, החאן, נווה צדק, הצגות ילדים ופרינג'ל: הנדיב, אנה פרנק, ברנר, נעורי ורדל"ה. בתפקידים ראשיים: אחרי הנשף השנתי, יאנוש קורצ'אק, הרופא בעל כורחו, ויהיה אור, אסקוריאל, גלם, מסע ארוך אל תוך הלילה. הצגות יחיד: משפט דויד, שתוכל לבד. קולנוע: השוטר אזולאי, השועל כלול התרנגולות, הגרעין הקשה,

רפאל עבאס, דולב אוחנה, שמעון מימרן

האיטלקים באים, חולה אהבה משיכון ג', תנועה מגונה, רחוב 50, התפרצות X, מרחב מוגן, שבת חתן, נקמתו של איציק פינקלשטיין, העולם מצחיק, גט, אבינו, ישמח חתני, ל"ג בעומר, שגעון של אבא, ג'רפות, תנועה מגונה ועוד. טלוויזיה: קו 300, מי פירסט סוני, שבתות וחגים, פרשת השבוע, המסעדה הגדולה, פספוסים, שמש, החברים של נאור, בלש בירושלים, סיפורים קצרים על אהבה, הילדים מגבעת נפוליאון, השיר שלנו, גופה בחולות, שולחן לשישה, פיג'מות, שכונה, מתחם אויב, החיים זה לא הכל, אגדה אורבנית, מלכות, שאטו עין כרם, שנות ה 80, צומת מילר ועוד....

רפאל עבאס אטיאס

בוגר המסלול למשחק בבית הספר לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים 2016. שיחק בהצגות, בתיאטרון הקאמרי: שליחותו של הממונה על משאבי אנוש, ארוחת טעימות. בתיאטרון אורנה פורת: המתנה של ג'ק, רובין הוד. בתיאטרון השעה: הדולפין, קזבלן. בתיאטרון הארצי לנוער: תמונה של מדינה. בתיאטרון הבימה: המלט בבימויו של מאור זגורי. סירות בודפשט זוכת חג המחזמר 2016, טראסק חג המחזמר 2017. בטלוויזיה: כיפת ברזל.

דן שפירא ברק'ה אלפסי

בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת ת"א. בוגר הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה קלאסית. שרת בלהקת חיל האוויר. תיאטרון, הקאמרי: הבדלה, זוהר, רומאו ויוליה, קומדיה של טעויות, פאנק רוק, פרוסט/ניקסון, הכיתה שלנו, שיער, הזאבים, אויב הציבור (את המחזה עיבד ותרגם), ציד המכשפות, מעשייה מגונה, אוליאנה. בית לסין: נערי ההיסטוריה, אקווס, מייק. תיאטרון האוניברסיטה: מחכים לגודו, אהבתה של פדרה, הצילו. תמונע: אפשר לעשות עם זה משהו. מופעים: לך לך - מופע מוסיקלי יהודי. מופע בין כוכבים - מופע אישי עם נגנים. ליאונרד כהן - בניצוחו של גיל שוחט. שירי מארק בליצשטיין - בליווי דורי פרנס. קולנוע: מרכבה ירוקה, תיאום כוונות, מיומנו של צלם חתונות. טלוויזיה: מה שנחוץ לרוק, הנפילים, עספור, סימני שאלה, הצרות שלי עם נשים, אלביס רוזנטל והאשה המסתורית, גולסטאר, מסודרים 2, המדרשה, סלפי ירושלים, דף הרמב"ם היומי.

זוכה מילגת קרן תרבות אמריקה ישראל 2005-2006, זוכה פרס השחקן המבטיח בתיאטרון 2008.

שמעון מימרן, רפאל עבאס, אברהם סלקטר, דן שפירא, ערן מור, רמי ברוך

Tikun

By **Amnon Levy** and **Rami Danon**

Directed by **Rami Danon**

"Tikun" is a play about identity. It tells the story of an ultra-orthodox "Mizrahi" man that grew up in the Lithuanian-style Orthodox yeshivas' world, where he become successful. Following a crisis he has to rediscover his identity. His whole life he has made an effort to adapt a Lithuanian identity and gain the trust of his rabbis. and thus so, he was appointed to be the head of the "Mizrahi" yeshiva, under the Lithuanian-style Orthodoxy. He is proud of his position, but is then asked by the rabbis to send his students to the army so that they will reach the limit of ultra-orthodox that have to serve in the army. When he begins inquiring why "Mizrahi" students are sent to the army as opposed to Lithuanian student who stay and learn in the yeshiva, he finds himself in a serious life crisis. He understands that he doesn't know who he is, who he trusts, who he is betraying and who he truly belongs to after all.

Set **Eran Atzmon**

Costumes **Moni Mednik**

Lighting **Avi Yona Bueno (Bambi)**

Music **Avi Belleli**

Video **Ronen Bartan**

Director Assit. **Hanny Yeshayahu**

Team Stage Operations in this production:

Production manager **Mazal Malka Ketty/**

Nili Beeri

Stage manager **Moshe Vaknin**

Lighting operator **Eli Hadida**

Sound **Baruch Bibas**

Video operator **Ohad Levitan** and **Omer**

Strass

First performance **12.7.2019**

Length of the play: **1 hour 35 minutes , with no intermission**

GIGI משיקה את הדור החדש של חומצה היאלורונית הממלאת קמטי הבעה תוך ימים

- משלב 4 פטנטים בינלאומיים
- מעניק נפח, מילוי ומיצוק לקמטי הבעה.
- תוצאות נראות לעין תוך ימים!
- יעילות לטווח ארוך בזכות מנגנון שחרור איטי
- שימוש בחומרי גלם אורגניים בעלי תו תקן אירופאי

3D
HYALU FILL

60 GIGI
Anniversary

www.gigi.co.il

מוצרי מעבדות GIGI ניתן להשיג רק לאחר אבחון והתאמה אצל קוסמטיקאיות וקליניקות מוסמכות בלבד.

LoGic Adv.

CARELINE
simply beautiful

להעצמת
נפח השיער
X2

בתקופת יעילות

PURE ESSENCE

סדרת מוצרי טיפוח לשיער דק עם קפאין וביוטין, לשיער רענן ומלא נפח
לא פרבינים • ללא חומרי צבע • ללא SLS • לא נסה על בעלי חיים

ONLY AT

סופר-פארם

shop.super-pharm.co.il | לוחדת האפליקציה | [Google play](#) | [App Store](#) | חייגו: 8100* | בסיסי סופר-פארם

לא לריב

השיבה

תיקון

קרוב יותר

קן הקוקיה

אניהו

מיזרי

הריון

אל נקמות

אותלו

שיגעון המודיקה

זה אני

אוליאנה

רומיאו ואמא

מיהו יהודי

נדנדה בשניים

טרור

אויב הציבור

האחרים

סוס אחד נכנס לבר

אשכבה

פתאום דפיקה בדלת

עוץ לי גוץ לי

רשיון לחיים

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל 1-700-707-990